

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

2^η Εβδομάδα: Στοιχεία της Γλώσσας C

Αναφορές σχετικά με το Υλικό Παραδόσεων

Οι διαφάνειες της διάλεξης στηρίζονται, εν μέρει, σε υλικό παραδόσεων παλαιότερων ετών του **Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογία Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Πατρών** καθώς και του **Τμήματος Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Κύπρου**

Ανασκόπηση της 1^{ης} Εβδομάδας

2

- Βασικά στοιχεία της Γλώσσας Προγραμματισμού C
- Τύποι Δεδομένων
- Δομές επιλογής και δομές επανάληψης
- Συναρτήσεις και χρήση των συναρτήσεων
- Παραδείγματα προετοιμασίας για την πρώτη εργαστηριακή άσκηση

Προγραμματισμός

3

**Υπολογιστικό
ό Πρόβλημα**

Δίνεται ακέραιος x . Να υπολογιστεί το τετράγωνό του, x^2 .

Αλγόριθμος

1. Διάβασε x .
2. Υπολόγισε x^2
3. Τύπωσε x^2 .

Πρόγραμμα

```
int x, square;  
printf("Give me x:");  
scanf("%d", &x);  
square = x * x;  
printf("Square of x is %d!", square);
```

**Εκτελέσιμο
Αρχείο**

```
00101010010101111011101  
01010110100100100110101  
01010001010100
```

Περιγραφή του Προβλήματος:
Διαδικασία κατανόησης του τι θέλουμε να κάνει το πρόγραμμα

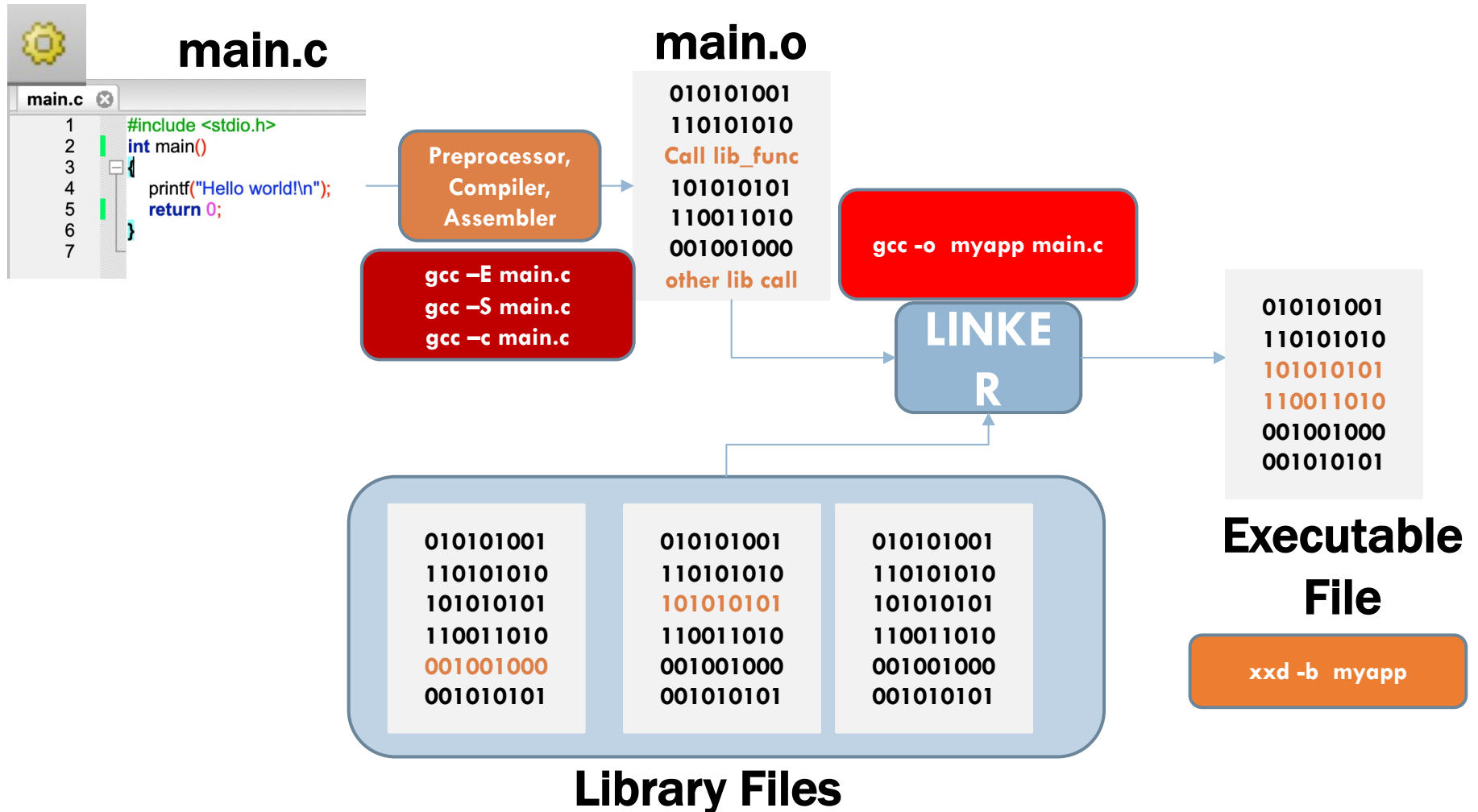
Προγραμματισμός: Η διαδικασία του να επινοήσουμε αλγόριθμο και να συντάξουμε πρόγραμμα.

Πρόγραμμα: Αλγόριθμος μεταφρασμένος σε μορφή προγραμματιστικών εντολών με τη χρήση της γλώσσας προγραμματισμού C

Μεταγλώττιση (compilation)

Εκτελέσιμο αρχείο:
Πρόγραμμα μεταφρασμένο σε μορφή κατανοητή από τον Η/Υ.

Μεταγλώττιση στη C

Έλεγχος και διόρθωση λαθών

5

3 κατηγορίες λαθών που μπορεί να δημιουργηθούν:

- **Συντακτικά λάθη (syntax errors) → Αν υπάρχουν συντακτικά λάθη στον κώδικα δεν παράγεται το εκτελέσιμο αρχείο.**
- **Λογικά λάθη (bugs) → Εντοπίζονται κατά την εκτέλεση του προγράμματος**
- **Run-time Errors (Σφάλματα που παρουσιάζονται μόνο κατά την εκτέλεση του προγράμματος)**

```
void main(void) {  
    float side_a, 8side_b, hypotenuse;  
  
    printf("Side a:")  
    scanf("%f", &side_a);  
    printf("Side b:");  
    scanf("%f", &8side_b);  
  
    hypotenuse = sqrt(side_a * side_a + 8side_b * 8side_b);  
  
    printf("The hypotenuse is %f", hypotenuse);  
}
```

```
void main(void) {  
    float side_a, side_b, hypotenuse;  
  
    printf("Side a:")  
    scanf("%f", &side_a);  
    printf("Side b:");  
    scanf("%f", &side_b);  
  
    hypotenuse = sqrt(side_a * side_a * side_b * side_b);  
  
    printf("The hypotenuse is %f", hypotenuse);  
}
```

```
void main(void) {  
    float side_a, side_b, hypotenuse;  
  
    printf("Side a:")  
    scanf("%f", &side_a);  
    printf("Side b:");  
    scanf("%f", &side_b);  
  
    hypotenuse = sqrt(side_a * side_a * side_b * side_b);  
  
    printf("The hypotenuse is %f", hypotenuse/0);  
}
```

Δήλωση Σταθεράς Σε επίπεδο Προεπεξεργαστή και Μεταγλωττιστή

6

- Με την εντολή **#define** του προεπεξεργαστή ορίζουμε συμβολοσειρές οι οποίες αντικαθίστανται με τις αντίστοιχες τιμές κατά την εκτέλεση

- Το **const** λέει στον μεταγλωττιστή ότι η συγκεκριμένη μεταβλητή δεν θα αλλάξει ποτέ τιμή

- Αν προσπαθήσουμε να αλλάξουμε τιμή σε μεταβλητή δηλωμένη ως **const**, θα προκύψει λάθος μεταγλώττισης

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

#define PI 3.14
int main()
{
    const float P1c=3.14;
    printf("PI %.2f \n", PI);
    printf("PI %.2f \n", P1c);
    return 0;
}
```

Παράδειγμα

```
#include <stdio.h>
int main() {
    int i, num, sum=0;

    for (i=0; i<10; i++) {
        scanf("%d", &num);
        sum = sum + num;
        printf("partial sum: %d\n", sum);
    }

    printf("total: %d", sum);

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#define N 10
int main() {
    int i, num, sum=0;

    for (i=0; i<N; i++) {
        scanf("%d", &num);
        sum = sum + num;
        printf("partial sum: %d\n", sum);
    }

    printf("total: %d", sum);

    return 0;
}
```


Μετατροπή τύπων - Casting

```
int x = 5;
```

```
float y = x / 3;
```

Ο τύπος της έκφρασης $x / 3$ είναι `int`

Η τιμή της έκφρασης είναι ακέραια τιμή 1

Θα μετατραπεί σε `float` και θα ανατεθεί στο `y` η τιμή 1.0

```
float y = (float) (x / 3);
```

Η τιμή του `y` θα είναι 1.0

Εάν το ζητούμενο είναι να είναι ο τύπος της εκφράσης `float` τότε προχωρούμε σε **ρητή μετατροπή τύπων**:

```
float y = (float) x / 3; ή
```

```
float y = x / (float) 3; ή
```

```
y = x / 3.0 ;
```

Η τιμή του `y` θα είναι 1.666667

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int a = 4;
```

```
    printf("%d\n", a);
```

```
    a++;
```

```
    printf("%d\n", a);
```

```
    ++a;
```

```
    printf("%d\n", a++);
```

```
    printf("%d\n", a);
```

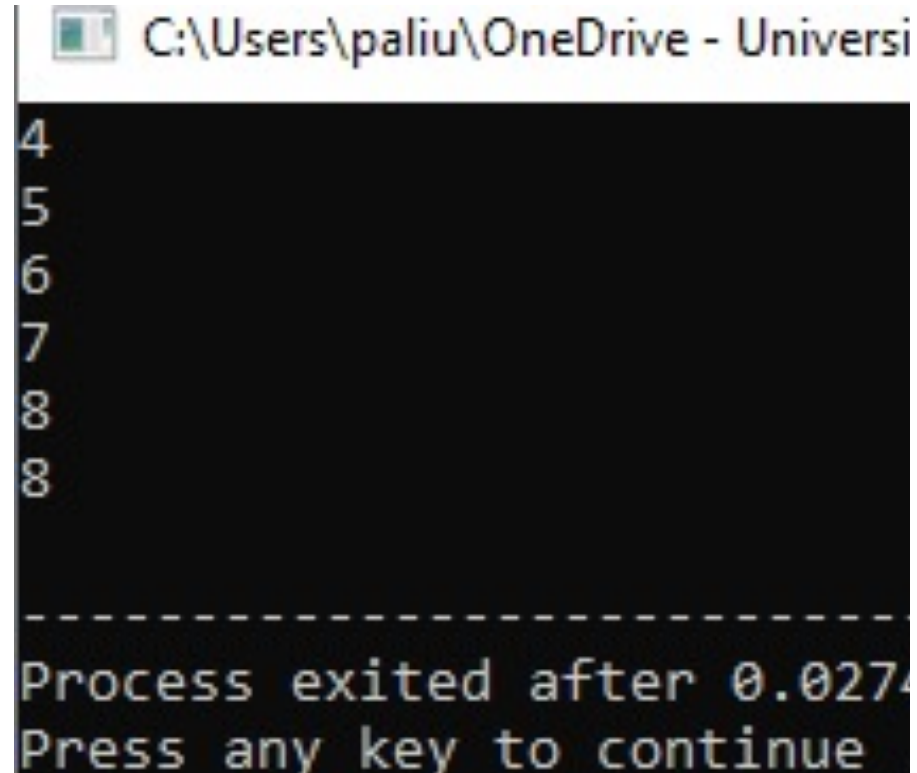
```
    printf("%d\n", ++a);
```

```
    printf("%d\n", a);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Τι τυπώνεται;


```
C:\Users\paliu\OneDrive - Universi  
4  
5  
6  
7  
8  
8  
-----  
Process exited after 0.0274  
Press any key to continue
```

Παράδειγμα

Γράψετε ένα πρόγραμμα το οποίο να ρωτάει το χρήστη για το βαθμό του και να του τυπώνει στην οθόνη:

A – Excellent

B και C - Well done

D - You passed

F - Better try again

Διαφορετικά να τυπώνει
Invalid grade

```
#include <stdio.h>

int main () {

    char grade;

    printf("Give me your Grade (A/B/C/D/F): ");
    scanf("%c", &grade);

    switch(grade) {
        case 'A' :
            printf("Excellent!\n" );
            break;
        case 'B' :
        case 'C' :
            printf("Well done\n" );
            break;
        case 'D' :
            printf("You passed\n" );
            break;
        case 'F' :
            printf("Better try again\n" );
            break;
        default :
            printf("Invalid grade\n" );
    }

    printf("Your grade is %c\n", grade );
}
```

Σύνδεση εκφράσεων με λογικούς τελεστές

```
#include <stdio.h>

int main() {
    int a = 1, b = 0;

    if (a==1 || ++b ==1) {
        printf("hello\n");
    }
    printf("value of b after if: %d\n", b);

    return 0;
}
```

Τι αλλάζει στη συμπεριφορά,
αν το **a** αρχικοποιηθεί στην τιμή
0;

**Short-circuit
evaluation**

Στόχοι

- Ο σκοπός της 2ης εβδομάδας είναι η περαιτέρω εξοικείωση σας με τα στοιχεία της Γλώσσας C
- Θα αναφερθούμε σε **παραδείγματα** ώστε να εμπεδώσουμε καλύτερα τις θεωρητικές γνώσεις
- Θα αναφερθούμε στη διαχείριση της μνήμης από τη σκοπιά της εκτέλεσης ενός προγράμματος

Εμβέλεια Μεταβλητών

13

- Οι παράμετροι μιας συνάρτησης θεωρούνται τοπικές της μεταβλητές και συνεπώς είναι γνωστές μόνο στο μπλοκ της συνάρτησης

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int max (int, int);
int min (int,int);
int main(void)
{
    int a,b;

    printf("\n Please enter two integers : ");
    scanf("%d %d", &a,&b);
    if(a!=b) printf("\n max is %d and min is %d \n", max(a,b), min (a,b));
    return 0;
}

int max(int x, int y){
    return (x>y?x:y);
}

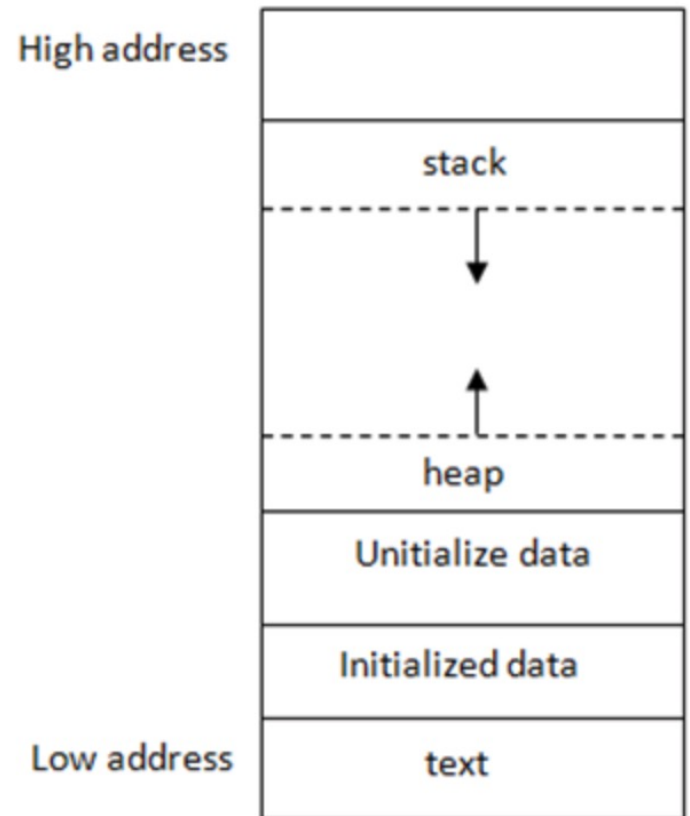
int min(int x, int y){
    return (x<y?x:y);
}
,
```

Διάταξη Μνήμης

14

Κάθε πρόγραμμα που εκτελείται έχει τη δική του διάταξη μνήμης, χωρισμένη σε πολλά τμήματα, όπως:

- **stack**: αποθηκεύει τοπικές μεταβλητές
- **heap**: δυναμική μνήμη για τη δέσμευση και αποδέσμευση μνήμης κατά τη διάρκεια εκτέλεσης
- **data**: αποθηκεύει global variables, σε initialized και uninitialized
- **text**: αποθηκεύει τις προς εκτέλεση εντολές


```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void foo(void);
void foo2(void);
```

```
int main()
```

```
{
    foo();
    foo2();
```

```
    return 0;
}
```

```
void foo(void){
```

```
    int x,y;
    char z;
    printf("Address of int x (foo1): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo1): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo1): %lld\n", &z);
}
```

```
void foo2(void){
```

```
    int x,y;
    char z;
    printf("\n Address of int x (foo2): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo2): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo2): %lld\n", &z);
}
```

Τι παρατηρείτε;

```
Address of int x (foo1): 140732696594956
Address of int y (foo1): 140732696594952
Address of char z(foo1): 140732696594951

Address of int x (foo2): 140732696594956
Address of int y (foo2): 140732696594952
Address of char z(foo2): 140732696594951
```

High address

stack

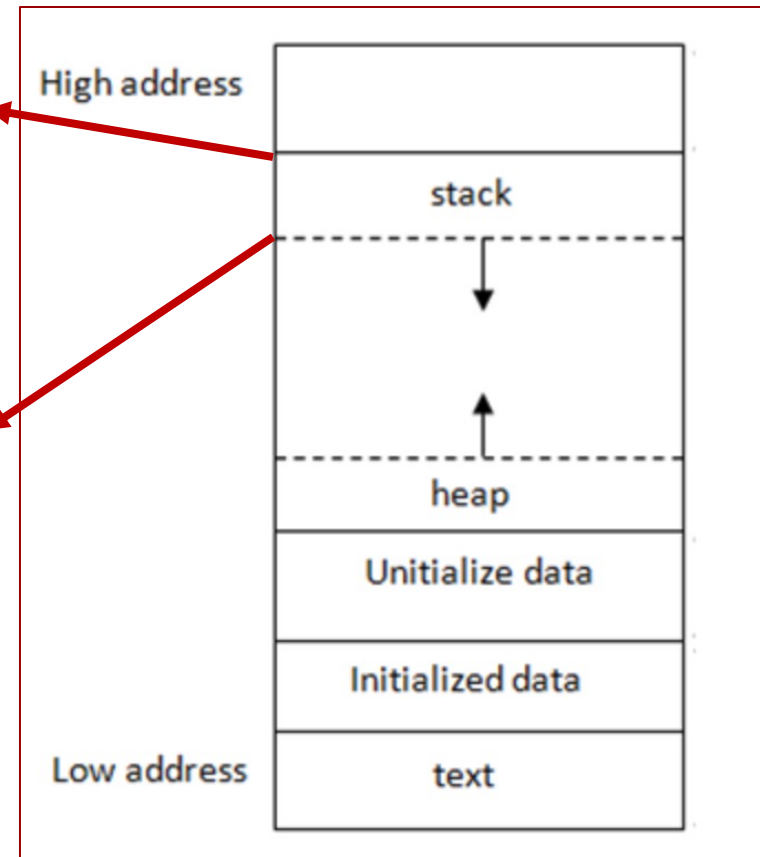
heap

Unitalize data

Initialized data

Low address

text

Τι παρατηρείτε;

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void foo(void);
void foo2(void);
```

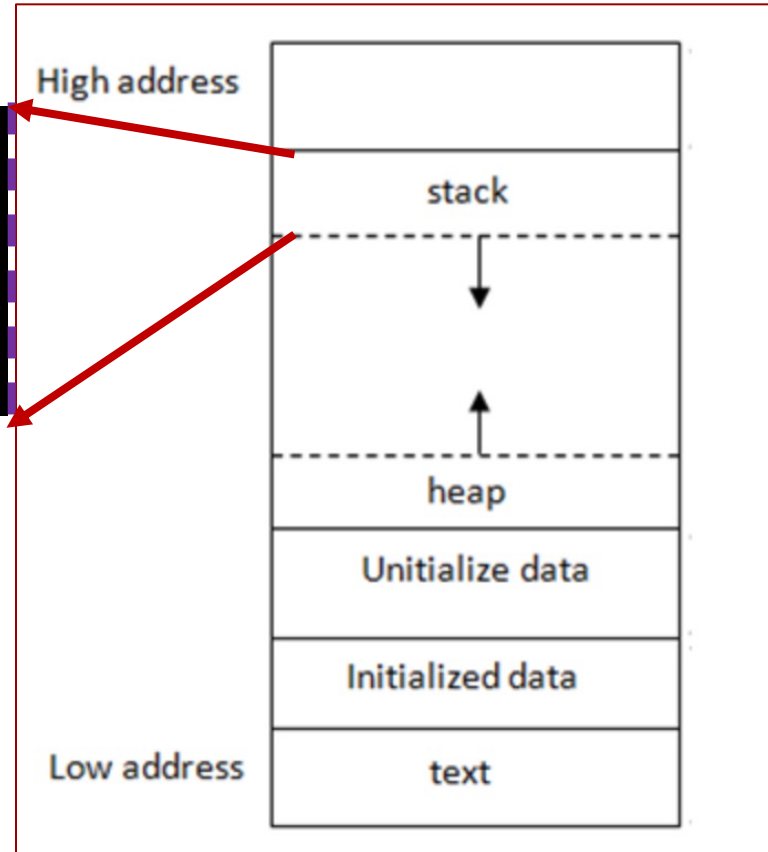
```
int main()
{
    foo();
    return 0;
}
```

```
void foo(void){
    int x,y;
    char z;
    printf("Address of int x (foo1): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo1): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo1): %lld\n", &z);
    foo2();
}
```

```
void foo2(void){
    int x,y;
    char z;
    printf("\nAddress of int x (foo2): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo2): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo2): %lld\n", &z);
}
```

```
Address of int x (foo1): 140732710824460
Address of int y (foo1): 140732710824456
Address of char z(foo1): 140732710824455

Address of int x (foo2): 140732710824428
Address of int y (foo2): 140732710824424
Address of char z(foo2): 140732710824423
```



```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void foo(void);
void foo2(void);
```

```
int main()
```

```
{
    foo();
    foo2();
    return 0;
}
```

```
void foo(void){
```

```
    int x,y;
    char z;
    printf("Address of int x (foo1): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo1): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo1): %lld\n", &z);
    foo2();
}
```

```
void foo2(void){
```

```
    int x,y;
    char z;
    printf("\nAddress of int x (foo2): %lld\n", &x);
    printf("Address of int y (foo2): %lld\n", &y);
    printf("Address of char z(foo2): %lld\n", &z);
}
```

Τι παρατηρείτε;

```
Address of int x (foo1): 140732700031500
Address of int y (foo1): 140732700031496
Address of char z(foo1): 140732700031495

Address of int x (foo2): 140732700031468
Address of int y (foo2): 140732700031464
Address of char z(foo2): 140732700031463

Address of int x (foo2): 140732700031500
Address of int y (foo2): 140732700031496
Address of char z(foo2): 140732700031495
```

High address

stack

heap

Initialize data

Initialized data

Low address

text

Παράδειγμα

- Να γραφεί ένα πρόγραμμα που διαβάζει **ακεραίους** έναν κάθε φορά και τυπώνει το μερικό άθροισμα **των άρτιων**, **όσο** ο χρήστης δίνει ως είσοδο **αριθμούς > 0** .
- Αριθμοί ≤ 0 δεν λαμβάνονται υπόψη στους υπολογισμούς
- Στο τέλος τυπώνεται το συνολικό άθροισμα και το γινόμενο **των άρτιων**.

έκδοση 1

```
#include <stdio.h>
int main( )
{
    int input, sum = 0 , prod = 1;

    scanf("%d", &input);

    while (input>0) {
        sum = sum + input ;
        printf("partial sum: %d\n", sum);
        prod = prod * input ;
        scanf("%d", &input);
    }

    printf("sum: %d\n", sum);
    printf("product: %d\n", prod);

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{
```

```
    int input, sum = 0 , prod = 1;
```

```
    for (scanf("%d", &input); input>0; scanf("%d", &input) )  
    {  
        sum = sum + input ;  
        printf("partial sum: %d\n", sum);  
        prod = prod * input ;  
    }
```

```
    printf("sum: %d\n", sum);  
    printf("product: %d\n", prod);
```

```
    return 0;  
}
```

έκδοση 2

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
int main()
{

    int input, sum = 0 , prod = 1;

    do {
        scanf("%d", &input);
        if (input >0 ) {
            sum = sum + input ;
            printf("partial sum: %d\n", sum);
            prod = prod * input ;
        }
    } while (input>0) ;

    printf("sum: %d\n", sum);
    printf("product: %d\n", prod);

    return 0;
}
```

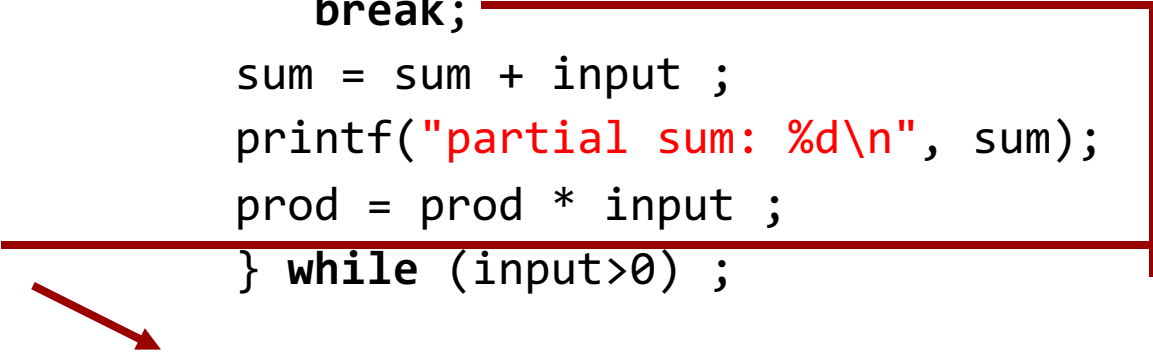
έκδοση 3

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()  
{
```

```
    int input, sum = 0 , prod = 1;
```

```
    do {  
        scanf("%d", &input);  
        if (input <=0 )  
            break;  
        sum = sum + input ;  
        printf("partial sum: %d\n", sum);  
        prod = prod * input ;  
    } while (input>0) ;
```



```
    printf("sum: %d\n", sum);  
    printf("product: %d\n", prod);
```

```
    return 0;  
}
```

έκδοση 4

```
#include <stdio.h>
```

```
int main()  
{
```

```
    int input, sum = 0 , prod = 1;
```

```
    do {
```

```
        scanf("%d", &input);
```

```
        if (input <=0 )
```

```
            break;
```

```
        sum = sum + input ;
```

```
        printf("partial sum: %d\n", sum);
```

```
        prod = prod * input ;
```

```
    } while (1) ;
```

```
    printf("sum: %d\n", sum);
```

```
    printf("product: %d\n", prod);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

έκδοση 4a

Έξοδος από βρόχο
Ούτως ή άλλως
μόνο με break
=>

Απλή συνθήκη στο
while


```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{
```

```
    int input=1, sum = 0 , prod = 1;
```

```
    while ( input > 0) {  
        scanf("%d", &input) ;
```

```
        if (input <=0 )  
            break;
```

```
        sum = sum + input ;  
        printf("partial sum: %d\n", sum);  
        prod = prod * input ;  
    }
```

```
    printf("sum: %d\n", sum);  
    printf("product: %d\n", prod);  
    return 0;
```

```
}
```

Αρχικοποίηση του input
για εξασφάλιση εισόδου
στο βρόχο while

έκδοση
5

```
#include <stdio.h>
int getinput(void) ;
```

```
int main() {
    int a;
    while ( (a = getinput()) > 0) {
        printf("say something\n");
        printf("%d\n", a);
    }

    return 0;
}
```

```
int getinput(void) {
    int a;
    scanf("%d", &a);
    return a;
}
```

Σε τι διαφέρουν οι εκφράσεις

`a = getinput() > 0`

`(a = getinput()) > 0`

`a = (getinput() > 0)`

```
#include <stdio.h>
int getinput(void);
```

```
int main( )
{
    int input, sum=0, prod = 1 ;

    while ((input=getinput())>0) {
        sum = sum + input ;
        printf("partial sum: %d\n", sum);
        prod = prod * input;
    }

    printf("sum: %d\n", sum);
    printf("product: %d\n", prod);

    return 0;
}
```

Έκδοση 6

```
int getinput(void) {
    int a;
    scanf("%d", &a);
    return a;
}
```

έκδοση 7

```
#include <stdio.h>

int getinput(void);
int partialsums(void);
void report(int);

int main( )
{
    int sum ;

    sum = partialsums();
    report(sum);
    return 0;
}

int getinput(void) {
    int a;
    scanf("%d", &a);
    return a;
}
```

```
void report(int sum) {
    printf("sum: %d\n", sum);
}

int partialsums(void) {
    int input ;
    int sum = 0 ;
    while ((input=getinput())>0) {
        sum = sum + input ;
        printf("partial sum: %d\n", sum);
    }
    return sum;
}
```

Παράδειγμα – Λεκτική περιγραφή λύσης (2)

- Ζήτησε από το χρήστη να επιλέξει μεταξύ τριών επιλογών:
- Ανάλογα με την `userchoice`
  - ▣ αν είναι 1, ξεκίνησε τη διαδικασία, `getchoice( )`
  - ▣ αν είναι 2, σταμάτα τη διαδικασία, `start( )`
  - ▣ αν είναι 3, να λήξει η εκτέλεση του προγράμματος. `stop( )`
- Συνέχισε να ζητάς επιλογή από χρήστη **έως ότου επιλεγεί η λήξη** του προγράμματος.

Λεκτική περιγραφή λύσης

```
userchoice = getchoice();  
while (δεν επιλέχθηκε η λέξη) {  
  Ανάλογα με την τιμή της userchoice:  
    αν είναι 1, start();  
    αν είναι 2, stop();  
    αν είναι 3, να λήξει η εκτέλεση του  
      προγράμματος.  
  userchoice = getchoice();  
}
```

```
int main ( ) {
    int userchoice ;

    userchoice = getchoice ( ) ;

    while (userchoice != 3 ) {
        switch (userchoice) {
            case 1: start( ); break;
            case 2: stop( ); break;
            default: break;
        }
        userchoice = getchoice( ) ;
    }

    return 0;
}
```

Οργάνωση βασικού βρόχου (1)

```
int main ( ){
int userchoice ;

userchoice = getchoice();

while (userchoice != 3) {
    switch (userchoice) {
        case 1: start();
        break;
        case 2: stop();
        break;
        default:break;
    }

    userchoice=getchoice();

}

return 0;
}
```

```
int main ( ) {
int userchoice ;

while((userchoice=getchoice())!= 3)
{
    switch (userchoice)
    {
        case 1: start(); break;
        case 2: stop(); break;
        default: break;
    }

}

return 0;
}
```



```
#include <stdio.h>
int getchoice (void) ;
void start (void) ;
void stop (void);

int main (){

    int userchoice ;

    while ((userchoice = getchoice()) != 3){
        switch (userchoice) {
            case 1: start() ;
                    break;
            case 2: stop();
                    break;
            default: break;
        }
    }

    return 0;
}
```

```
int getchoice (void ) {
    int choice ;

    printf("1: start\n2: stop\n3:quit\n");
    printf("enter choice:\n");
    scanf("%d", &choice);

    return choice;
}

void start (void) {
    printf("Start...");
}

void stop (void) {
    printf("Stop...");
}
```

Ευχαριστώ για την προσοχή σας

■ Επικοινωνία

- Skype: **fidas.christos**
- Email: **fidas@upatras.gr**
- Phone: **2610 – 996491**
- Web: **<http://cfidas.info>**

- **Ώρες γραφείου:** Τετάρτη & Παρασκευή 11:00-13:00

Join Zoom Meeting

<https://upatras-gr.zoom.us/j/95080297961?pwd=MzRta0JRd3ZwVEVrREZNc09qbG1Zdz09>

Άμεση Επικοινωνία μέσω Skype

SkypeID:
fidas.christos

Το υλικό της διάλεξης είναι διαθέσιμο στο eclass

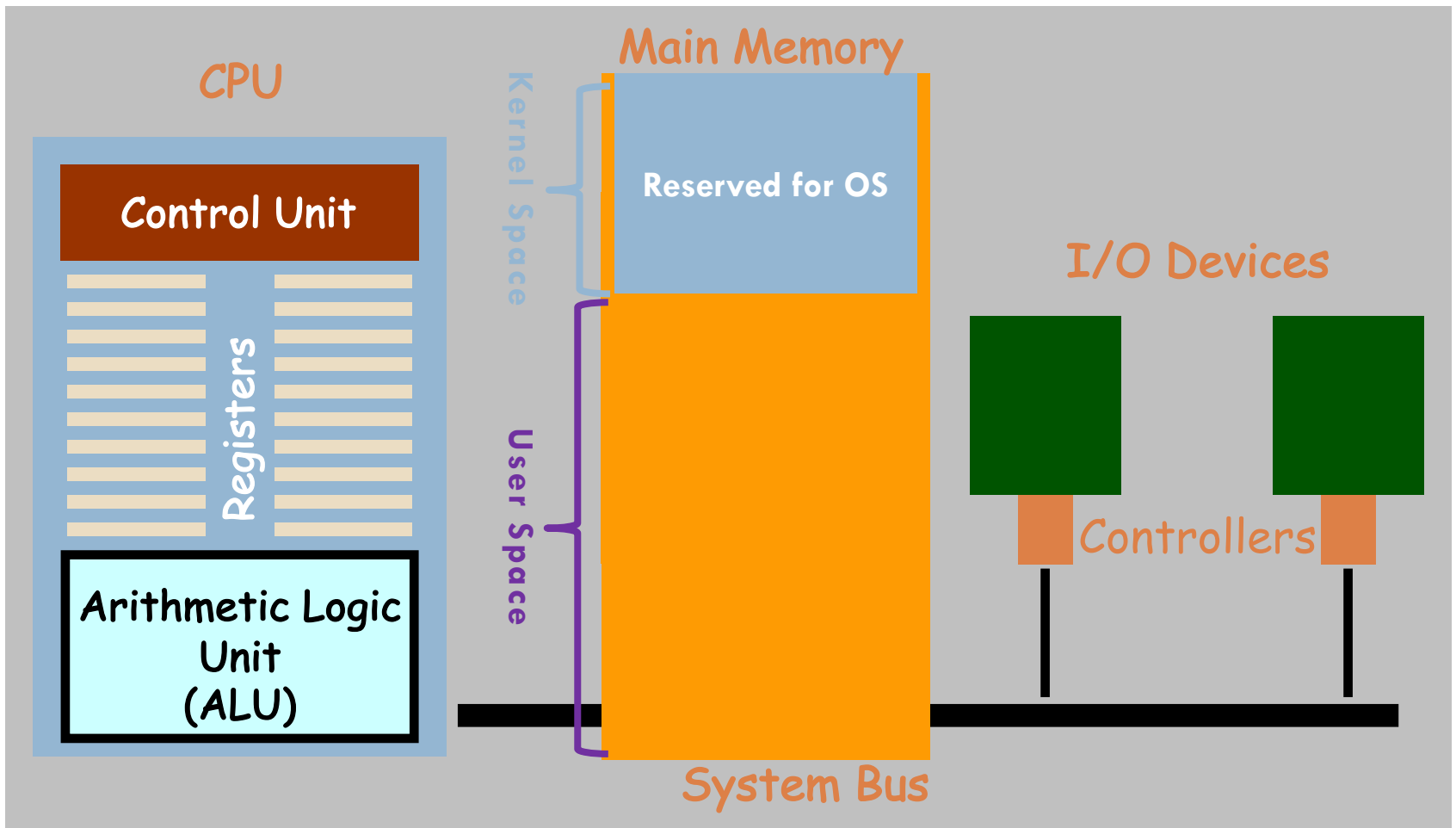
- **<https://eclass.upatras.gr/>**

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

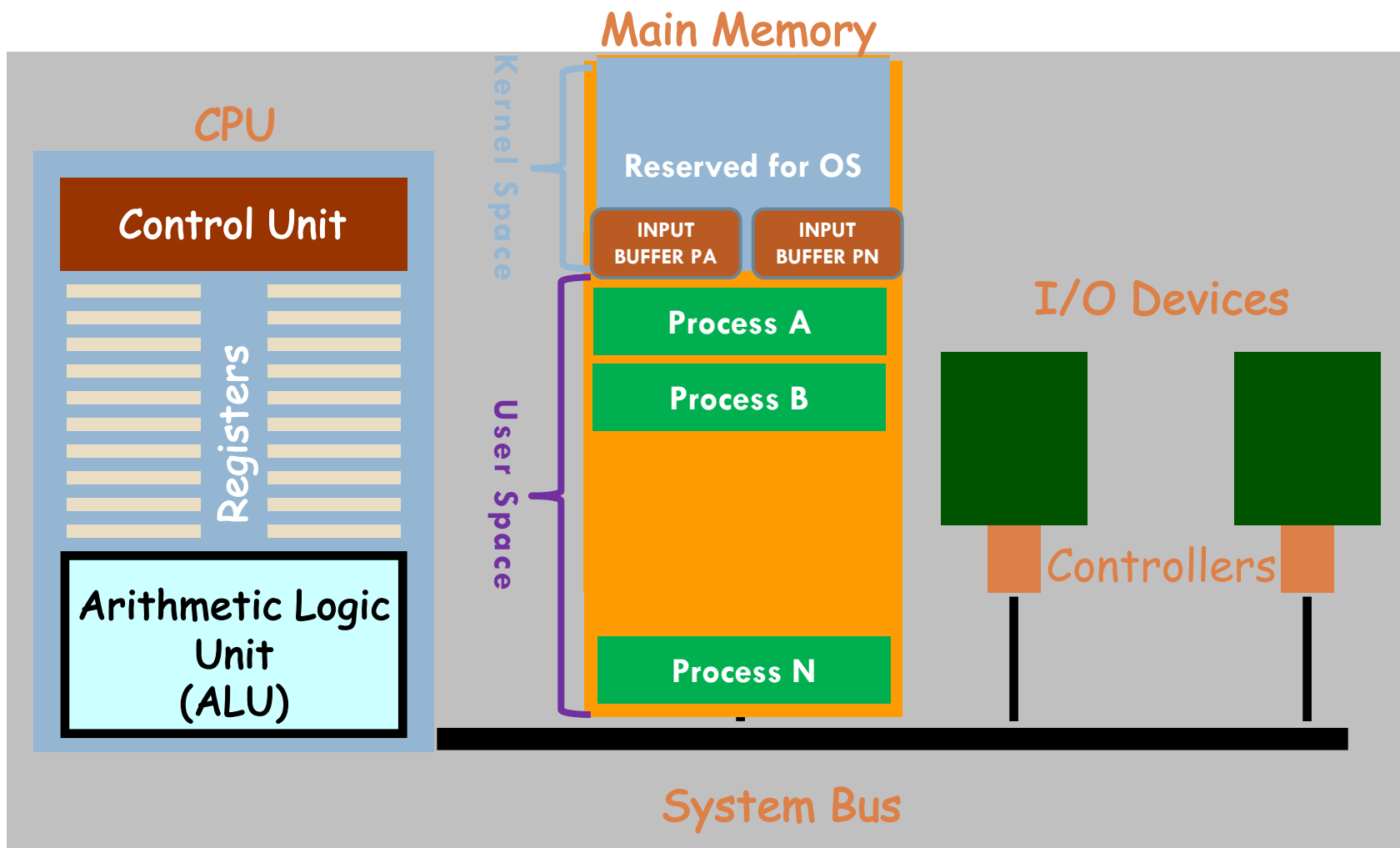
Σε αυτό το μάθημα αναλύουμε απορίες της
εβδομάδας

2^η Εβδομάδα: Στοιχεία της Γλώσσας C

Αρχιτεκτονική Η/Υ

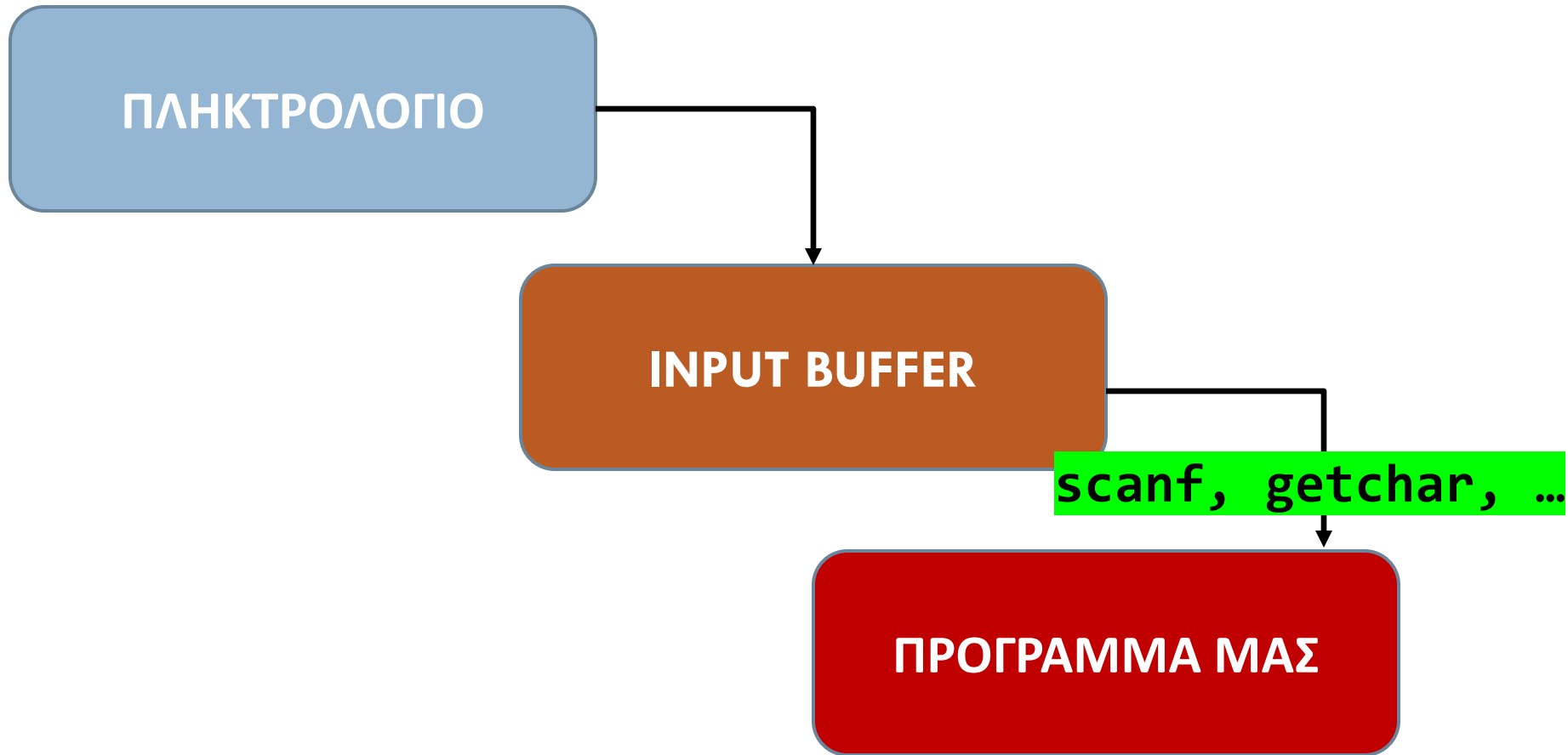

Διασύνδεση μεταξύ των εφαρμογών και της μηχανής

Input Buffer

37

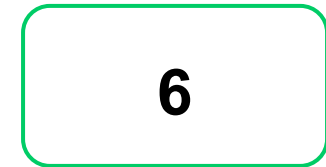
```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{  
    int unit=0;  
    double price_per_unit=0.0;  
  
    printf("Enter number of units");  
    scanf("%d",&unit);  
  
    printf("Enter price per unit");  
    scanf("%lf",&price_per_unit);  
    return 0;  
}
```

Input buffer

unit

scanf σταματά στο *newline* και τοποθετεί την τιμή 6 στη θέση μνήμης της μεταβλητής *unit*

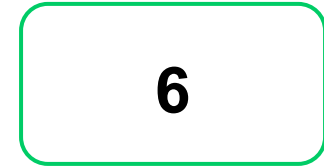
```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{  
    int unit=0;  
    double price_per_unit=0.0;  
  
    printf("Enter number of units");  
    scanf("%d",&unit);  
  
    printf("Enter price per unit");  
    scanf("%lf",&price_per_unit);  
    return 0;  
}
```

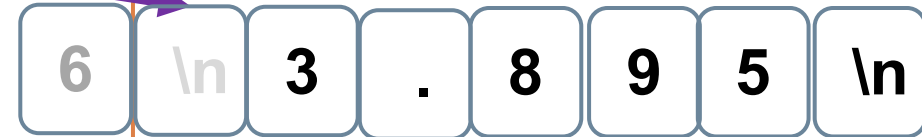
Input buffer

unit

Input buffer

price_pre_unit

Η δεύτερη scanf αγνοεί το newline (ή άλλα whitespaces) και συνεχίζει να διαβάζει τον πραγματικό αριθμό μέχρι να βρει το επόμενο newline


```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )
```

```
{  
    int unit=0;  
    double price_per_unit=0.0;  
  
    printf("Enter number of units");  
    scanf("%d",&unit);
```

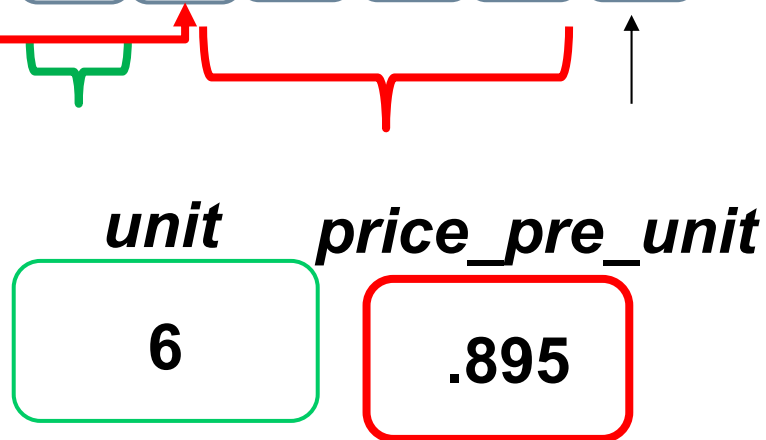
```
    printf("Enter price per unit");  
    scanf("%lf",&price_per_unit);  
    return 0;
```

```
}
```

Ερώτηση:

Τι θα γίνει αν ο χρήστης (στην πρώτη scanf) αντί για ακέραιο πληκτρολογήσει πραγματικό αριθμό;

Input buffer


```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{
```

```
    int rate_me=0;  
    char answer;
```

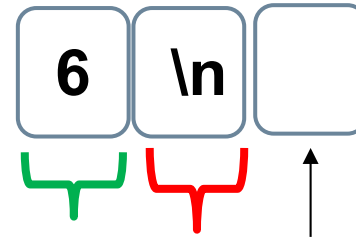
```
    printf("Enter rating");  
    scanf("%d",&rate_me);
```

```
    printf("Sure (Y/N)");  
    scanf("%c",&answer);  
    return 0;
```

```
}
```

```
Enter rating6  
Sure (Y/N)  
Process returned 0 (0x0)   execution time : 2.230 s  
Press ENTER to continue.
```

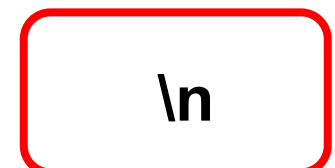
Input buffer

rating

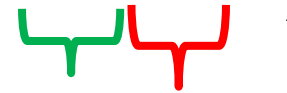
answer

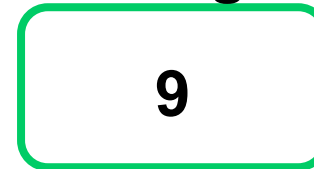
```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )  
{  
    int rate_me=0;  
    char answer;  
  
    printf("Enter rating");  
    scanf("%d",&rate_me);  
  
    printf("Sure (Y/N)");  
    scanf("%c",&answer);  
    return 0;  
}
```

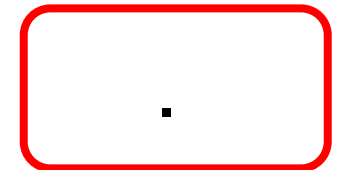
Input buffer

rating

answer


```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )
```

```
{
```

```
    int rate_me=0;
```

```
    char answer;
```

```
    printf("Enter rating");
```

```
    scanf("%d",&rate_me);
```

```
    while(getchar()!='\n');
```

```
    printf("Sure (Y/N)");
```

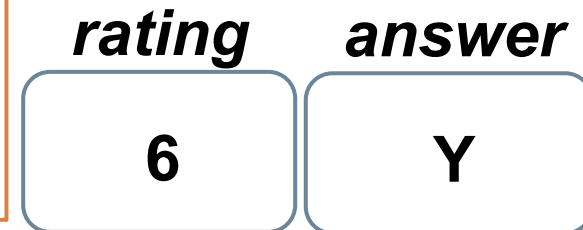
```
    scanf("%c",&answer);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

getchar()

Διαβάζει από τον input buffer τα περιεχόμενά του


```
Enter rating10
Sure (Y/N)Y
```

```
Process returned 0 (0x0)   execution time : 6.539 s
```

Παραδείγματα

44

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int get_input_buffer_length(void);
int main(void)
{
    int x;
    printf("\n Please an integer:");
    scanf("%d",&x);

    while(get_input_buffer_length()>0){
        printf("\n Please an integer:");
        scanf("%d",&x);
    }
    printf("\nYou entered: %d ", x);
    return 0;
}

int get_input_buffer_length(void){
    int len=0;
    while (getchar() != '\n') len++;
    return len;
}
```

Ερώτηση:

Πώς μπορώ να είμαι
σίγουρος ότι ο χρήστης
πληκτρολόγησε ακέραιο;

```
Please an integer:ABC
Please an integer:7.8
Please an integer:777
You entered: 777
```

Υπάρχει καλύτερη
υλοποίηση;

```

#include <stdlib.h>
float get_float(void);
int get_input_buffer_length(void);
int main(void)
{
    float f=get_float();
    return 0;
}

float get_float(void){
    float x;
    printf("\n Please enter a floating number:");
    scanf("%f",&x);

    while(get_input_buffer_length()>0){
        printf("\n Please enter a floating number:");
        scanf("%f",&x);
    }
    printf("\nYou entered: %f ", x);
    return x;
}

int get_integer(void){
    int x;
    printf("\n Please an integer:");
    scanf("%d",&x);

    while(get_input_buffer_length()>0){
        printf("\n Please an integer:");
        scanf("%d",&x);
    }
    printf("\nYou entered: %d ", x);
    return x;
}

int get_input_buffer_length(void){
    int len=0;
    while (getchar() != '\n') len++;
    return len;
}

```

Ερώτηση:

Πώς μπορώ να είμαι σίγουρος ότι ο χρήστης πληκτρολόγησε πραγματικό αριθμό;

```

Please enter a floating number:t
Please enter a floating number:dfgert
Please enter a floating number:7,7
Please enter a floating number:7.7
You entered: 7.700000

```

Υπάρχει καλύτερη υλοποίηση;

Παραδείγματα

46

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void main(void)
{
    char mychar;
    char mychar2;

    printf("Enter a character:");
    scanf("%c",&mychar);

    printf("Enter a second character:");
    scanf("%c",&mychar2);

    printf("The characters you entered are %c and %c",mychar,mychar2);
    return;
}
```

```
Enter a character:A
Enter a second character:
The characters you entered are A and
```

Παραδείγματα

Ερώτηση:

Υπάρχει λύση εκτός από να ελέγγω μόνος μου τον input buffer;

47

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void main(void)
```

```
{
```

```
    char mychar;
    char mychar2;
```

```
    printf("Enter a character:");
    scanf("%c",&mychar);
```

```
    printf("Enter a second character:");
    scanf("\n%c",&mychar2);
```

```
    printf("\nThe characters you entered are %c and %c",mychar,mychar2);
    return;
```

```
}
```

```
Enter a character:A
```

```
Enter a second character:B
```

```
The characters you entered are A and B
```

Αγνόησε το newline και ξεκίνα να διαβάζεις από την επόμενη θέση του input buffer

Παραδείγματα

Ερώτηση:

Υπάρχει λύση εκτός από να ελέγγω μόνος μου τον input buffer;

48

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
void main(void)
{
    char mychar;
    char mychar2;

    printf("Enter a character:");
    scanf("%c",&mychar);

    printf("Enter a second character:");
    scanf("\n%c",&mychar2);

    printf("\nThe characters you entered are %c and %c",mychar,mychar2);
    return;
}
```

```
Enter a character:A
Enter a second character:B
The characters you entered are A and B
```

Input buffer

Αγνόησε το newline και ξεκίνα να διαβάζεις από την επόμενη θέση του input buffer

Ευχαριστώ για την προσοχή σας

■ Επικοινωνία

- Skype: **fidas.christos**
- Email: **fidas@upatras.gr**
- Phone: **2610 – 996491**
- Web: **<http://cfidas.info>**

- **Ώρες γραφείου:** Τετάρτη & Παρασκευή 11:00-13:00

Join Zoom Meeting

<https://upatras-gr.zoom.us/j/95080297961?pwd=MzRta0JRd3ZwVEVrREZNc09qbG1Zdz09>

Άμεση Επικοινωνία μέσω Skype

SkypeID:
fidas.christos

Το υλικό της διάλεξης είναι διαθέσιμο στο eclass

- **<https://eclass.upatras.gr/>**